

Det kan selvfølgelig bruges til at diskutere: Hvordan imødegår vi dumping, underbydning? Hvordan imødegår vi, at lønmodtagere i de enkelte lande spilles ud mod hinanden? Derfor skal vi selvfølgelig støtte og bruge loven. Det er selvfølgelig også derfor, at højresiden her i salen er skeptiske og imod loven.

Det er en lille start, men jeg vil godt sige, at jeg synes, man skulle drøfte, om ikke vi kan styrke de muligheder, der trods alt ligger heri, ved at sige: Kan vi på den ene eller den anden måde hjælpe dem, der bliver indvalgt i sådanne organer her, i deres arbejde? Vi ved jo faktisk som Folketing, som danskere meget lidt om, hvilken indflydelse de multinationale selskaber har på vores dagligdag; vi ved i virkeligheden meget lidt om, hvor stort et præg de sætter på Danmark.

Vi har også talt lidt om det i Demokrati- og Magtudvalget – jeg er ikke sikker på, at formanden synes, det er et meget vigtigt spørgsmål, så det kommer ikke rigtig nogen vegne, men vi har faktisk talt om, at vi har brug for at udvikle viden på dette område for at kunne analysere vores, også demokratiske muligheder i forhold til disse meget store koncerner, og måske kunne vi også have gavn af at sige: Jamen her har vi så noget viden; det kunne lønmodtagerrepræsentanter, der indgår i sådan noget her, måske også have gavn af at få at vide.

Vi er faktisk af den opfattelse, at det internationale samarbejde mellem lønmodtagere kan være en måde, hvorpå man kan rette lidt op på den udhuling af indflydelse på økonomi og beskæftigelse, som de nationale parlamenter har måttet notere sig i de senere år.

Vi havde også debatten her i salen for godt 1 år siden, fordi økonomiministeren havde sagt, at vores råderum som politikere var blevet indsnævret på grund af internationaliseringen af økonomien. Ja, sagde vi så, hvad gør vi ved det? Men det var ministeren ikke interesseret i at debattere. Men en af de ting, man kunne sige vi kunne gøre ved det, er f.eks. at styrke, at lønmodtagerne internationalt får et stærkere samarbejde og på den måde bliver et stærkere modspil, også demokratisk modspil, til koncernledelserne.

Der er i høj grad tale om lovgivning med ført hånd, og derfor gør vi os ikke forhåbninger om, at der kan ændres meget i den. Vi vil godt sige, i hvert fald markere, at § 30 og § 31 om fortrolighed og deres udformning giver alt for store muligheder for, at koncernledelsen kan sige, at

dette er hemmeligt, de oplysninger tilbageholder vi, eller hvis man giver dem, så er de fortrolige. Der er jo slet ikke nogle ankenuligheder, det er en ensidig bestemmelse. Hvad kan der gøres, for at man ikke fuldstændig tager alt interessant ud af arbejdet i sådan et samarbejdsudvalg? Det var en af tingene.

En anden ting, vi måske kan gøre noget ved, er, at der måske kunne bruges lidt færre ord i sådan en lov; der er en masse snak, som måske ligger lidt ud over, hvad der er normal dansk tradition. Behøver der at være en hel paragraf om, at samtalerne skal foregå i en samarbejdsvenlig ånd? Det tror jeg godt man kunne springe over. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt at skrive det, og jeg tror, hvis man går det igennem, at der er enkelte overflødige paragraffer, som vi godt kunne sløjfe, og hvis vi kan det, så vil det jo være fint.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil også ved behandlingen af dette lovforslag takke de partier, som er positive over for, at vi nu går et skridt i den rigtige retning og får styrket det concernfaglige samarbejde og dermed også bidrager til en realisering af den sociale dimension og styrket lønmodtagerrettigheder.

Jeg anser dette forslag og hele den gang, der har været omkring det – også på internationalt plan – som en sejr for de faglige organisationer og deres velplacerede krav om, at man gerne vil være orienteret om, hvad det er for nogle beslutninger, der måske dagen eller måneden efter påvirker deres arbejdsvilkår helt fundamentalt.

Det er faktisk sådan, at multinationale virksomheder og koncerner, der har hovedsæde andre steder, træffer beslutninger, og så kommer beslutningernes realisering sådan som en tyv om natten. Det er sådan set det, dette forslag drejer sig om: at beslutninger, der vedrører arbejdstagere, der arbejder i multinationale selskaber, ikke skal komme som en tyv om natten.

Hr. Peder Sass stillede mig et konkret spørgsmål om, i hvor høj grad man er forpligtet til at dække de udgifter ind, der måtte være, ved at medarbejderne nu bliver hørt og informeret om beslutninger af væsentlig karakter. Dér er det givet, at fuldstændig på samme måde som multinationale selskaber og koncerner jo helt naturligt inddrager de forskellige nationale ledelser i deres beslutningsproces – og dér betaler man det jo også fra koncernens side – på samme